

16. Danmark, Danmark! hellige Lyd.

(Nationalsang)

C. E. F. Weyse.

Tempo di marcia.

1 Da - ne-mark! Da - ne-mark! hel - li - ge Lyd! him-mel-ske Fryd!

hæv dig! min gla - de, min ban-ken - de Barm. Dan-mark! for dig to - ner

San-gen saa varm! Naar Sa - ga næv - ner dit æld-gam-le Navn som

Æ-rens Havn, jeg næv ner, Danmark! dit hæ-dre-de Navn som Fø-de-stavn.

2. Danmark! Havets den evige Brud,
viet af Gud!
Stolt er din Brudgom og vældig
og rig,
venlig han kysser dit Klædebons Flig,
han kvæder for dig, i Vovernes Klang,
din Hæders Sang,
de Sønners Sejr, naar Krigshornet
klang
til Bølgesang.

3. Danmark! Dankongens Trone den
staar
hædret ved Aar;
prydet med Dyder, i Vanheld og Held,
støttet ved Troskab, den stander
som Fjæld.
Hos Danemarks Løve var aldrig Svig,
Dankonge! sig:
Stod ej din Løve i Fred og i Krig
mod Vold og Svig?

4. Danmark! Dankonge! lyder fra Ø,
Slette og Sø.
Broder! ræk trofast og dansk mig
din Haand!
Danmark og Konge forene vor Aand!
I Fredstimen styre de Mandens
Færd
til Borgerværd,
i Kampens Time de hvæsse vort Sværd
til Heltefærd.

5. Danmark! Skjoldungen elsket og stor
fremme din Flor!
Danemarks Sønnere paa Kampens
Dag
stride som Helte for Banner og Flag!
Hver Danemarks Søn, som vandt
det Navn
ved virksomt Gavn,
skal signende nævne i Dødens Favn
vort Danmarks Navn.

J. M. Jessen.